

സംഗമയുഗ ബ്രാഹ്മണജീവിതത്തിൽ പവിത്രതയുടെ മഹത്വം

ഇന്ന് ബാപ്ദാദ വിശേഷമായി കുട്ടികളുടെ പവിത്രതയുടെ രേഖ നോക്കുകയായിരുന്നു. സംഗമയുഗത്തിൽ വിശേഷമായി വരദാതാവായ ബാബയിൽ നിന്നും രണ്ടു വരദാനങ്ങളാണ് എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും ലഭിക്കുന്നത്. ഒന്ന് സഹജയോഗി ഭവ: രണ്ട് പവിത്ര ഭവ: ഈ രണ്ടു വരദാനങ്ങളും ഓരോ ബ്രാഹ്മണ ആത്മാവും പുരുഷാർത്ഥത്തിനനുസരിച്ച് ജീവിതത്തിൽ ധാരണ ചെയ്യുകയാണ്. ഇപ്രകാരം ധാരണാസ്വരൂപരായ ആത്മാക്കളെ ബാബ കാണുകയായിരുന്നു. ഓരോ കുട്ടിയുടെയും മസ്തകത്തിലൂടെയും നയനങ്ങളിലൂടെയും പവിത്രതയുടെ തിളക്കം കാണാം. പവിത്രത സംഗമയുഗീ ബ്രാഹ്മണരുടെ മഹത്തായ ജീവിതത്തിന്റെ മഹാനതയാണ്. പവിത്രത ബ്രാഹ്മണജീവിതത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠ അലങ്കാരമാണ്. ഏതുപോലെ സ്ഥൂലശരീരത്തിൽ വിശേഷമായി ശ്വാസത്തിന്റെ സഞ്ചലനം ആവശ്യമാണോ, ശ്വാസമില്ലെങ്കിൽ ജീവനില്ല, അതുപോലെ ബ്രാഹ്മണജീവിതത്തിന്റെ ശ്വാസമാണ് പവിത്രത. 21 ജന്മത്തിന്റെ പ്രാലബ്ധത്തിന്റെ ആധാരം പവിത്രതയാണ്. ആത്മാവ്, അതായത് കുട്ടികളും ബാബയും തമ്മിലുള്ള മിലനത്തിന്റെ ആധാരം പവിത്രബുദ്ധിയാണ്. സംഗമയുഗത്തിലെ എല്ലാ പ്രാപ്തികളുടെയും ആധാരം പവിത്രതയാണ്. പവിത്രത പുഷ്പപദവിയുടെ ആധാരമാണ്. അങ്ങനെയുള്ള മഹത്തായ വരദാനം സഹജമായി പ്രാപ്തമാക്കിയോ? വരദാന രൂപത്തിൽ അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടോ, അതോ പരിശ്രമത്തിലൂടെയോണോ പ്രാപ്തമാക്കിയത്? വരദാനത്തിൽ പരിശ്രമമുണ്ടാവില്ല. വരദാനത്തെ സദാ ജീവിതത്തിൽ പ്രാപ്തമാക്കുവാൻ ഒരു കാര്യത്തിലുള്ള ശ്രദ്ധ മാത്രം മതി, വരദാതാവിന്റെയും വരദാനിയുടെയും സംബന്ധം സമീപവും, സ്നേഹത്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ നിരന്തരമായിട്ടുമുണ്ടായിരിക്കണം. വരദാതാവും വരദാനി ആത്മാക്കളും രണ്ടുപേരും സദാ കമ്പൈന്റ് രൂപത്തിലാണെങ്കിൽ പവിത്രതയുടെ ഛത്രഛായ സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടായിരിക്കും. എവിടെയോണോ സർവ്വശക്തിമാനായ ബാബയുള്ളത് അവിടെ അപവിത്രത സ്ഥപനത്തിൽ പോലുമുണ്ടാകില്ല. സദാ ബാബയും നിങ്ങളും ദമ്പതീരൂപത്തിൽ കഴിയൂ. ഒറ്റക്കായിരിക്കരുത്, ദമ്പതീരൂപത്തിലായിരിക്കണം. ഒറ്റക്കായിരിക്കുമ്പോൾ പവിത്രതയുടെ മംഗല്യം പോകും. ദമ്പതീരൂപത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ പവിത്രതയുടെ മംഗല്യവും ശ്രേഷ്ഠഭാഗ്യവും സദാ നിങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടായിരിക്കും. ബാബയെ കൂടെ നിർത്തുകയെന്നാലർത്ഥം തന്റെ മംഗല്യവും സൗഭാഗ്യവും കൂടെ നിർത്തുകയെന്നാണ്. എല്ലാവരും സദാ ബാബയെ കൂടെ നിർത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ അഭ്യാസികളാണല്ലോ.

വിശേഷമായി ഡബിൾ വിദേശി കുട്ടികൾക്ക് ഒറ്റക്കുള്ള ജീവിതം ഇഷ്ടമല്ല. സദാ കമ്പാനിയൻ വേണം! ഇതുപോലൊരു കമ്പാനിയനും കമ്പനിയും (companion and company കൂട്ടുകാരനും കൂട്ടുകെട്ടും) കല്പത്തിൽ മറ്റൊരിക്കലും ലഭിക്കില്ല, ബാബയെ കമ്പാനിയനാക്കി എന്നാലർത്ഥം പവിത്രത സദാ കാലത്തേക്ക് സ്വന്തമാക്കിയെന്നാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള പതീപത്നി മുർത്തികൾക്ക് പവിത്രത അതീവ സഹജമായ കാര്യമാണ്. പവിത്രത സ്വാഭാവിക ജീവിതമായി മാറും. പവിത്രമായി കഴിയണോ, പവിത്രമായിരിക്കണോ എന്ന ചോദ്യങ്ങളെ ഉണ്ടാവില്ല. ബ്രാഹ്മണ ജീവിതം തന്നെ പവിത്രതജീവിതമാണ്. ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിനു ജീവൻ നൽകുന്നതു തന്നെ പവിത്രതയാണ്. ആത്മാവിന്റെ ആദി-അനാദി സ്വരൂപം പവിത്രതയുടേതാണ്. ഞാൻ ആദി-അനാദി പവിത്ര ആത്മാവാണെന്ന സ്മൃതിയുണർന്നു, സ്മൃതിയുണരുകയെന്നാലർത്ഥം പവിത്രതയിൽ സമർത്ഥരാകുക. സ്മൃതിസ്വരൂപ, സമർത്ഥസ്വരൂപ ആത്മാക്കൾ സ്വാഭാവികമായും പവിത്രതയുടെ സംസ്ക്കാരമുള്ളവരായിരിക്കും. അവരുടെ സ്വാഭാവിക സംസ്ക്കാരം പവിത്രതയാണ്. സംഗദോഷത്തിന്റെ സംസ്ക്കാരം അപവിത്രതയുടേതാണ്. അപ്പോൾ സ്വാഭാവിക സംസ്ക്കാരങ്ങളെ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നതാണോ എളുപ്പം, അതോ സംഗദോഷത്താലുള്ള സംസ്ക്കാരങ്ങളെ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നതാണോ എളുപ്പം? ബ്രാഹ്മണ ജീവിതമെന്നാലർത്ഥം സഹജയോഗിയും സദാ പാവനവുമെന്നാണ്. പവിത്രത ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിലെ വിശേഷമായ ജന്മവിശേഷതയാണ്. പവിത്ര സങ്കല്പങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണരുടെ ബുദ്ധിക്കുള്ള ഭക്ഷണമാണ്. പവിത്ര ദൃഷ്ടി ബ്രാഹ്മണരുടെ കണ്ണുകളിലെ പ്രകാശമാണ്. പവിത്ര കർമ്മം ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിലെ വിശേഷ തൊഴിലാണ്. പവിത്ര സംബന്ധ-സമ്പർക്കം ബ്രാഹ്മണജീവിതത്തിന്റെ മര്യാദയാണ്.

ഒന്നു ചിന്തിക്കൂ, ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിന്റെ മഹാനത എന്തായിരിക്കും? പവിത്രത തന്നെല്ലേ! ഇത്രയും മഹത്തായ ഒരു സാധനം സ്വന്തമാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ കഷ്ടപ്പെടരുത്, ബലം പിടിച്ച് സ്വന്തമാക്കരുത്. കഷ്ടപ്പെട്ട്, ബലംപിടിച്ച് നേടുന്നത് നിരന്തരമുണ്ടാവില്ല. എന്നാൽ പവിത്രത നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലെ വരദാനമാണ്. അതിൽ കഷ്ടപ്പാടും ബലംപിടുത്തവും എന്തിനാണ്? അത് സ്വന്തം വസ്തുവല്ലേ. സ്വന്തം

വസ്തു സ്വന്തമാക്കുന്നതിൽ കഷ്ടപ്പാടോ? അന്യന്റെ വസ്തു സ്വന്തമാക്കുന്നതിലാണ് കഷ്ടപ്പാടുണ്ടാകുക. അപവിത്രത അന്യന്റെ വസ്തുവാണ്, അല്ലാതെ പവിത്രതയല്ല. രാവണൻ അന്യനാണ്, സ്വന്തമല്ല. ബാബ സ്വന്തമാണ്, രാവണൻ അന്യനാണ്. ബാബ നൽകുന്ന വരദാനം പവിത്രതയാണ്, രാവണന്റെ ശാപമാണ് അപവിത്രത. അന്യനായ രാവണന്റെ വസ്തു എന്തിനാണ് സ്വന്തമാക്കുന്നത്? അന്യന്റെ വസ്തു നല്ലതായി തോന്നുന്നുണ്ടോ? സ്വന്തമായിട്ടുള്ളതിനെക്കുറിച്ചാണ് ലഹരി വേണ്ടത്. സദാ സ്വസ്വരൂപം പവിത്രമാണ്, സ്വധർമ്മം പവിത്രതയാണ്, അതായത് ആത്മാവിന്റെ ആദ്യത്തെ ധാരണ പവിത്രതയാണ്. സ്വദേശം പവിത്ര ദേശമാണ്. സ്വരാജ്യം പവിത്ര രാജ്യമാണ്. സ്വയത്തിന്റെ ഓർമ്മചിഹ്നം പരമ പവിത്ര പുഷ്പമാണ്. കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ അനാദി സ്വഭാവം സുകർമ്മമാണ്- ഇത് സദാ സ്മൃതിയിലുണ്ടെങ്കിൽ കഷ്ടപ്പാടിൽ നിന്നും ഹഠായോഗത്തിൽ നിന്നും മോചിതരാകും. ബാപ്റ്റിസം കൂട്ടികൾ കഷ്ടപ്പെടുന്നത് കണ്ടിരിക്കാനാവില്ല, അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളെല്ലാവരും പവിത്ര ആത്മാക്കൾ തന്നെയാണല്ലോ, സ്വമാനത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യൂ. എന്താണ് സ്വമാനം? ഞാൻ പരമ പവിത്ര ആത്മാവാണ്. സദാ ഈ സ്വമാനത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്ത് കർമ്മം ചെയ്യൂ. അപ്പോൾ സഹജമായി വരദാനിയായി മാറും. ഇത് സഹജമായ ഇരിപ്പിടമാണ്. സദാ പവിത്രതയുടെ തിളക്കത്തിൽ കഴിയൂ. സ്വമാനത്തിനു മുന്നിൽ ദേഹാഭിമാനത്തിനു വരുവാൻ സാധിക്കില്ല. മനസ്സിലായോ.

ഡബിൾ വിദേശികൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ പാസാണോ? ഹഠായോഗികൾ ഒന്നുമല്ലല്ലോ? കഷ്ടപ്പെടുന്ന യോഗികളുമല്ലല്ലോ? പ്രേമത്തിലിരിക്കുമെങ്കിൽ പരിശ്രമം അവസാനിക്കും. പ്രേമത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്ന ആത്മാവായി തീരു, സദാ ഒരേയൊരു ബാബ രണ്ടാമതൊരാളില്ല, ഇതാണ് പ്രകൃതിദത്തമായ പവിത്രത. അപ്പോൾ ഈ പാട്ടു പാടുവാൻ അറിയില്ലേ? ഈ പാട്ടു പാടുകയെന്നാലർത്ഥം സഹജ പവിത്ര ആത്മാവാകുക. ശരി.

ഇപ്രകാരം സദാ സ്വ ആസനധാരികളായ അധികാരി ആത്മാക്കൾക്ക്, സദാ ബ്രാഹ്മണജീവിതത്തിന്റെ മഹാനത അഥവാ വിശേഷത ജീവിതത്തിൽ ധാരണ ചെയ്യുന്ന ആദി അനാദി പവിത്ര ആത്മാക്കൾക്ക്, സ്വ സ്വരൂപം, സ്വധർമ്മം, സുകർമ്മം എന്നിവയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾക്ക്, അപ്രകാരമുള്ള പരമ പവിത്ര പുഷ്പ ആത്മാക്കൾക്ക്, പവിത്രതയുടെ വരദാനം പ്രാപ്തമാക്കിയ മഹാൻ ആത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്റ്റിസമയുടെ സ്നേഹസ്മരണയും നമസ്കാരവും.

ഫ്രാൻസ്, ബ്രസീൽ കൂടാതെ മറ്റു ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും വന്നിട്ടുള്ള വിദേശി കൂട്ടികളുമായി ബാപ്റ്റിസമയുടെ കൂടിക്കാഴ്ച

1. എല്ലാവരും സ്വയത്തെ സദാ മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിമാൻ എന്നു മനസ്സിലാക്കിയാണോ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്? സദാ സേവാക്ഷേത്രത്തിൽ സ്വയത്തെ മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിമാൻ എന്നു മനസ്സിലാക്കി സേവനം ചെയ്യുമെങ്കിൽ സേവനത്തിൽ സഫലത ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. കാരണം വർത്തമാന സമയം സേവനത്തിൽ സഫലതയുള്ള വിശേഷ മാർഗ്ഗം വൃത്തിയിലൂടെ വായുമണ്ഡലത്തെയുണ്ടാക്കുകയാണ്. ഇക്കാലത്ത് ആത്മാക്കൾക്ക് സ്വന്തം പരിശ്രമത്തിലൂടെ മുന്നേറുക ബുദ്ധിമുട്ടാണ്, അതുകൊണ്ട് തന്റെ മനോസ്ഥിതിയിലൂടെ വായുമണ്ഡലം അത്രയും ശക്തിശാലിയാക്കൂ, അതിലൂടെ സ്വാഭാവികമായും ആത്മാക്കൾ ആകർഷിതരായി വന്നു ചേരും. അതിനാൽ സേവനത്തിൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിനുള്ള ആധാരം ഇതു തന്നെയാണ്. ബാക്കി അതിനോടൊപ്പമുള്ള സേവനത്തിന്റെ മാർഗ്ഗങ്ങൾ നാലു ഭാഗത്തും ചെയ്യുക തന്നെ വേണം. ഒരു സ്ഥലത്തു തന്നെ കൂടുതൽ പരിശ്രമവും സമയവും ചിലവാക്കാതിരിക്കൂ, നാലു ഭാഗത്തേക്കും സേവനത്തിന്റെ വിവിധ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ സേവനം പരത്തൂ, അപ്പോൾ എല്ലാ ഭാഗത്തു നിന്നും പുറപ്പെടുന്ന ചൈതന്യത്തിലൂടെ പൂക്കളുടെ ചെണ്ട് തയ്യാറാക്കപ്പെടും.

2. ബാപ്റ്റിസ ഭാഗ്യശാലികളായ കൂട്ടികളെ കണ്ട് അതീവ ഹർഷിതനാണ്. ഓരോരുത്തരും ആത്മീയ റോസാ പൂഷ്പമാണ്. ആത്മീയ റോസാപൂഷ്പങ്ങളുടെ ഗ്രൂപ്പ് എന്നാലർത്ഥം സന്ദേഹത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ ഗ്രൂപ്പ്. എല്ലാവരുടെയും മുഖം സന്തോഷത്താൽ തിളങ്ങുന്നുണ്ട്. ബാപ്റ്റിസ ഓരോ രത്നത്തിന്റെയും മൂല്യം അറിയുന്നു. ഓരോ രത്നവും വിശ്വത്തിലെ അമൂല്യ രത്നങ്ങളാണ്, അതുകൊണ്ട് ബാപ്റ്റിസ ആ വിശേഷത കണ്ട് ഓരോ രത്നത്തിലും മൂല്യം കാണുകയാണ്. ഓരോ രത്നവും അനേകരുടെ സേവനത്തിനു നിമിത്തമാകും. സദാ സ്വയത്തെ വിജയീരത്നമെന്നു അനുഭവം ചെയ്യൂ. സദാ തന്റെ മസ്തകത്തിൽ വിജയത്തിന്റെ തിലകമുണ്ടായിരിക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ബാബയുടേതായെങ്കിൽ വിജയം നിങ്ങളുടെ ജന്മസിദ്ധ അധികാരമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഓർമ്മചിഹ്നത്തിലും വിജയമാലയുടെ കീർത്തനവും പുഷ്പമുണ്ട്. എല്ലാവരും വിജയമാലയിലെ മുത്തുകളല്ലേ? ഇപ്പോൾ അവസാനമായിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ഇനിയും അവസരമുണ്ട്. വേണമെങ്കിൽ സീറ്റ് നേടാം.

3) സദാ സ്വയത്തെ ഓരോ ഗുണത്തിന്റെയും ഓരോ ശക്തിയുടെയും അനുഭവീമൂർത്തിയെന്നു അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ടോ? കാരണം സംഗമയുഗത്തിൽ മാത്രമേ സർവ്വ അനുഭവീമൂർത്തിയാകുവാൻ സാധിക്കൂ. എന്താണോ സംഗമയുഗത്തിന്റെ വിശേഷത, അത് അനുഭവിച്ചറിയുക തന്നെ വേണം. ശക്തികളും ഗുണങ്ങളും വലിയ വജനാവാൻ. അപ്പോൾ എത്ര വജനാവുകയുടെ അധികാരിയായി? ബാപ്റ്റാദ എല്ലാ വജനാവുകയും കുട്ടികൾക്ക് നൽകുവാൻ വേണ്ടി വന്നിരിക്കുകയാണ്. സാധിക്കുന്നിടത്തോളം എടുക്കാം. സാഗരമല്ലേ, സാഗരമെന്നാൽ അളവറ്റത്, കുറയില്ല. അപ്പോൾ മാസ്റ്റർ സാഗരമായോ?

ഏറ്റവുമധികം ഭാഗ്യം വിദേശികൾക്കാണ്. വീട്ടിലിരിക്കെ ബാബയുടെ പരിചയം കിട്ടി. സ്വയത്തെ അത്രയും ഭാഗ്യശാലിയെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? വളരെ പ്രേമികളായ ആത്മാക്കളാണ്, സ്നേഹി ആത്മാക്കളാണ്. സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷ സ്വരൂപമായി ബാബയും കുട്ടികളും തമ്മിലുള്ള കൂടിക്കാഴ്ച നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഓരോരുത്തരും സ്വയത്തെ സൂര്യവംശീ ആത്മാവെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? ആദ്യത്തെ രാജ്യത്തിൽ വരുമോ അതോ രണ്ടാമത്തെ രാജ്യത്തിൽ വരുമോ? ഒന്നാമത്തെ രാജ്യത്തിലേക്കു വരുവാൻ ഒരു പുരുഷാർത്ഥമേയുള്ളൂ- സദാ ഒരേയൊരാളിന്റെ ഓർമ്മയിലിരുന്ന് ഏകരസ അവസ്ഥ നേടുക. എങ്കിൽ 1-1-1 ലേക്കു വരും. ശരി.

ജപ്പാൻ ഗ്രൂപ്പുമായി

എല്ലാവരും ബാപ്റ്റാദയുടെ ഹൃദയ സിംഹാസനസ്ഥരായ ആത്മാക്കളല്ലേ. സ്വയത്തെ അത്രയും ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? വൈവിധ്യമാർന്ന പൂക്കളുടെ ചെണ്ട് എത്ര മനോഹരമാണ്. ആ പൂച്ചെണ്ടിൽ നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനമെവിടെയാണ്? ചെറിയ പൂക്കൾ വളരെ മനോഹരമാണ്. കുട്ടികളെ ബാബ എത്ര സമയം കൊണ്ട് ഓർമ്മിക്കുന്നു? ബാബ ജപ്പാനി കുട്ടികളെ എത്ര കാലം കൊണ്ട് വളരെ മുൻപു മുതൽ ഓർമ്മിച്ചിരുന്നു, ഇപ്പോൾ ശരിക്കും ബാബയുടെ വരദാനി ഭൂമിയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. അത്രയും ഭാഗ്യശാലികളാണെന്നു സ്വയം മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? ജപ്പാന്റെ വിശേഷ അടയാളമായി എന്താണ് കാണിക്കുന്നത്? ഒന്ന് കൊടി, രണ്ട് വിശറി (കാറ്റിനു വേണ്ടി എല്ലാവർക്കും വിശറി കൊടുത്തിരുന്നു) ബാപ്റ്റാദയും സദാ കുട്ടികളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്, പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കൂ, അതുകൊണ്ടാണ് വിശറി കാണിക്കുന്നത്. ആദ്യമാദ്യത്തെ വിദേശ സേവനത്തിന്റെ അടിത്തറ തന്നെ ജപ്പാനാണ്. അതൊരു മഹത്വമല്ലേ. ബാപ്റ്റാദയുടെ ആഹ്വാനത്തിലൂടെ നിങ്ങളിവിടെയെത്തിച്ചേർന്നു! ബാപ്റ്റാദ വിളിച്ചപ്പോഴാണ് വന്നത്. എല്ലാവരും ഷോക്കേസിലെ നല്ല കാഴ്ചവസ്തുക്കളാണ്. ബ്രാഹ്മണപരിവാരം മുഴുവനും നിങ്ങൾ സ്വർണ്ണ പാവകളെ കണ്ട് സന്തോഷിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ അനുഭവം ചെയ്യാറുണ്ടോ- പരിവാരത്തിനും നിങ്ങൾ വളരെക്കാലത്തിനു ശേഷം വീണ്ടുകിട്ടിയവരാണ്, ബാബക്കും നിങ്ങൾ വളരെക്കാലത്തിനു ശേഷം വീണ്ടുകിട്ടിയവരാണ്. ഇപ്പോൾ ജപ്പാനിൽ നിന്നും ഒരു വിശേഷ ആത്മാവിനെ കണ്ടെത്തൂ, ആ ആളിന്റെ വരവോടുകൂടി അനേകർക്ക് സന്ദേശം ലഭിക്കും. അവിടെ സേവനത്തിൽ വൈവിധ്യം കൊണ്ടു വരുവാൻ സാധിക്കും. കുറച്ചു പരിശ്രമിച്ചാൽ കൂടുതൽ ഫലം കിട്ടും. അതിനുവേണ്ടി ഒന്നാമതായി ആ സ്ഥാനത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷം വളരെ ശക്തിശാലിയാക്കൂ. ഒരു ചൈതന്യ ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് കടന്നു ചെല്ലുന്ന അനുഭൂതിയുണ്ടാകണം. അത്രയും ആത്മീയ സുഗന്ധത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷമായിരിക്കണം, ദൂരെ-ദൂരെ നിന്നു തന്നെ ഈ ആത്മീയ സുഗന്ധത്തിൽ ആകർഷിതരായി വരണം. അന്തരീക്ഷത്തിനു ആത്മാക്കളെ വലിച്ചു കൊണ്ടു വരുവാൻ സാധിക്കും. ഭൂമി നല്ലതായതുകൊണ്ട് ഫലവും ധാരാളം ഉണ്ടാകുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്, കുറച്ചു പരിശ്രമവും പിന്നെ അന്തരീക്ഷവും വേണം. സേവനത്തിന്റെ സങ്കല്പം മതി സഫലത നിങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ വന്നു ചേരും. വായുമണ്ഡലം ആത്മീയമാകുമ്പോൾ ബാക്കി എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സ്വാഭാവികമായും ശരിയാകും. എല്ലാവരും ഏകമതവും ഏകരസവുമായാൽ പിന്നെ മായ വരില്ല, കാരണം വായുമണ്ഡലം ശക്തിശാലിയാകും. വായുമണ്ഡലം ശക്തിശാലിയാകുന്നതിനു ഓർമ്മയുടെ പ്രോഗ്രാം വയ്ക്കൂ, എന്നിട്ട് പരസ്പരം ഉന്നതിക്കു വേണ്ടി ആത്മീയ സംഭാഷണങ്ങളുടെ ക്ലാസ്സുകൾ വയ്ക്കൂ. സ്നേഹത്തിന്റെ മിലനങ്ങൾ നടത്തൂ. ധാരണാക്ലാസ്സുകൾ വയ്ക്കൂ, അപ്പോൾ സഫലത ലഭിക്കും.

ജർമ്മൻ ഗ്രൂപ്പ്-

എല്ലാവരുടെയും മസ്തകത്തിൽ എന്താണ് തിളങ്ങുന്നത്? സ്വന്തം മസ്തകത്തിൽ തിളങ്ങുന്ന നക്ഷത്രത്തെ കാണുന്നുണ്ടോ? ബാപ്റ്റാദ എല്ലാവരുടെയും മസ്തകത്തിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന മണി കാണുന്നുണ്ട്. സ്വയത്തെ കോടാനുകോടി ഭാഗ്യശാലി ആത്മാവെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? ഓരോ നിമിഷവും എത്ര സമ്പാദ്യം സ്വരൂപിക്കുന്നുണ്ട്? കണക്കെടുക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ? മുഴുവൻ കല്പത്തിനകത്ത് ഇത്രയും സമ്പാദിക്കുന്ന ഒരു ഒരു ബിസിനസ്സുകാരൻ ഉണ്ടാകുമോ? ഞാൻ തന്നെയാണ് കല്പ-കല്പങ്ങളിലെ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവെന്ന സന്തോഷമുള്ള ഓർമ്മ സദാ ഉണ്ടോ? സദാ ഇങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കൂ - നമ്മൾ ബിസിനസ്സുകാരാണ്, സമ്പാദിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അത്രയും ബിസിയായിരിക്കൂ. സദാ ബിസിയായിരുന്നാൽ ഒരു പ്രകാരത്തിലുള്ള മായയും യുദ്ധത്തിനു വരില്ല, കാരണം ബിസിയായിരുന്നാൽ ബിസിയാണെന്നു

കണ്ട് മായ മടങ്ങി പൊയ്ക്കൊള്ളും, യുദ്ധം ചെയ്തില്ല. സഹജമായി മായാജീത്താകുവാൻ ഒന്നാമത്തെ മാർഗ്ഗമിതാണ് - സദാ സമ്പാദിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കൂ, സമ്പാദിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കൂ. അനേക പ്രകാരത്തിലുള്ള മായയെ മനസ്സിലാക്കുന്നതോറും മായ ഒഴിഞ്ഞു പൊയ്ക്കൊള്ളും. രണ്ടാമതായി - ഒരു സെക്കന്റു പോലും തനിച്ചിരിക്കരുത്, സദാ ബാബയോടൊപ്പമിരിക്കൂ, ബാബ കൂടെയിരിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ മായ വരില്ല, മായ ആദ്യം ബാബയിൽ നിന്നും വേർപ്പെടുത്തും, എന്നിട്ടേ വരൂ. ഒറ്റക്കാകുന്നേയില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ മായ എന്തു ചെയ്യും? ബാബയാണ് അതി പ്രിയൻ, ഈ അനുഭവം ഉണ്ടല്ലോ? അപ്പോൾ പ്രിയപ്പെട്ട വസ്തുവിനെ എങ്ങനെയാണ് മറക്കുക! സദാ സ്മൃതിയിൽ വയ്ക്കൂ- എനിക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടത് ആരാണ്? എവിടെയാണോ മനസ്സ്, സ്വാഭാവികമായും ശരീരവും ധനവും അവിടെയായിരിക്കും. മൻമന ഭവ മന്ത്രം ഓർമ്മയുണ്ടല്ലോ. എവിടെയെങ്കിലും മനസ്സ് പോകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആദ്യം പരിശോധിക്കൂ- ബാബയേക്കാൾ നല്ലതും ശ്രേഷ്ഠവുമായ മറ്റൊന്നെങ്കിലുമുണ്ടോ, അതോ മനസ്സ് എവിടെയാണോ പോയത് അതാണോ ശ്രേഷ്ഠം. ആ നിമിഷം തന്നെ പരിശോധിക്കൂ, പരിശോധിക്കുമ്പോൾ പരിവർത്തനം വന്നു ചേരും. ഓരോ സങ്കല്പവും ഓരോ കർമ്മവും ചെയ്യും മുൻപ് പരിശോധിക്കൂ. ചെയ്തതിനു ശേഷമല്ല പരിശോധിക്കേണ്ടത്. ആദ്യം പരിശോധന പിന്നെ പ്രവർത്തി. ശരി.

വിട പറയുന്ന സമയം ദീദിയോടും ദാദിയോടും:- നിങ്ങൾക്കും ഉണർന്നിരിക്കേണ്ടി വരുന്നു. പകൽ മുഴുവൻ പരിശ്രമിക്കുന്നു, രാത്രിയിൽ ഉണർന്നിരിക്കേണ്ടി വരുന്നു. ബാപ്ദാദ കുട്ടികൾക്ക് സദാ ഓഫർ നൽകുകയാണ്. ധൈര്യത്തിലും ഉത്സാഹത്തിലും ബലിയാടുകയാണ്. കണ്ട്- കണ്ട് സന്തോഷിക്കുകയാണ്. മഹിമ ചെയ്താൽ എത്ര വേണ്ടി വരും. സാഗരത്തെ മഷിയാക്കണം എന്ന് ബാബയുടെ മഹിമയെക്കുറിച്ച് പറയാറുണ്ട്, കുട്ടികളുടെ മഹിമയും എത്ര ചെയ്യാനാണ്. ബാബ കുട്ടികളുടെ മഹിമ കണ്ട് സദാ ബലിയാടുകയാണ്. ഓരോ കുട്ടിയും അവരവരുടെ സ്റ്റേജിൽ ഹീറോ പാർട്ട് അഭിനയിക്കുകയാണ്. ഒരു ബാബയുടെ സത്യമായ ഹീറോ പാർട്ടുധാരികളാണ്, അപ്പോൾ ബാബക്ക് എത്ര അഭിമാനമുണ്ടായിരിക്കും. കല്പത്തിൽ മറ്റൊരിക്കലും ഇങ്ങനെയൊരു അച്ഛനുണ്ടാവില്ല, ഇങ്ങനെയുള്ള കുട്ടികളുമുണ്ടാവില്ല. ഓരോരുത്തരുടെയും മഹിമയുടെ പാട്ടു പാടുവാൻ പോയാൽ എത്ര വലിയ ഗാനമാലയായി തീരും. ബ്രഹ്മാബാബയും ശിവബാബയും പരസ്പരം കുശലം പറയാറുണ്ട്. ഒരാൾ പറയുന്നു- ആഹാ എന്റെ കുട്ടികൾ, മറ്റേയാളും പറയുന്നു - ആഹാ എന്റെ കുട്ടികൾ! (ഏതു സമയത്താണ് കുശലപ്രശ്നം നടത്തുന്നത്) ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ നടത്താം. അവർ തിരക്കിലുമാണ്, എന്നാൽ മുഴുവൻ ദിവസവും ഫ്രീയുമാണ്. സ്വതന്ത്രരുമാണ്, കൂട്ടുകെട്ടിലുമാണ്. എപ്പോഴും കമ്പൈന്റാണ്, പിന്നെയെങ്ങിനെയാണ് വേറേയായി കാണുക, നിങ്ങളെക്കൊണ്ട് സാധിക്കുമോ വേർപ്പെടുത്തുവാൻ? നിങ്ങൾ വേർപ്പെടുത്തും, അവർ കൂടിച്ചേരും. ഏതുപോലെ ബാപ്ദാദ കമ്പൈന്റ് സ്വരൂപമാണോ അതുപോലെ തന്നെയല്ലേ നിങ്ങളുടേതും. നിങ്ങൾക്കും ബാബയിൽ നിന്നും വേർപെട്ടു പോകാനാവില്ല.

വരദാനം :- മനനശക്തിയിലൂടെ ഓരോ പോയിന്റിന്റേയും അനുഭവിയായി മാറുന്ന സദാ ശക്തിശാലി മായാപ്രൂഫ്, വിഘ്നപ്രൂഫായി ഭവിക്കൂ.

ശാരീരികശക്തിക്ക് ദഹനശക്തി ആവശ്യമായിരിക്കുന്നതുപോലെ ആത്മാവ് ശക്തിശാലിയായിരിക്കുന്നതിന് മനനശക്തി ആവശ്യമാണ്. മനനശക്തിയിലൂടെ അനുഭവസ്വരൂപമായി മാറുക- ഇതാണ് ഏറ്റവും വലുതിലും വലുതായ ശക്തി. അങ്ങനെയുള്ള അനുഭവി ഒരിക്കലും ചതിക്കപ്പെടില്ല, കേട്ടുകേൾവിക്കാര്യങ്ങളിൽ ചഞ്ചലപ്പെടില്ല. അനുഭവി സദാ സമ്പന്നനായിരിക്കും. അവർ സദാ ശക്തിശാലിയും മായാപ്രൂഫും വിഘ്നപ്രൂഫുമായി മാറും.

സ്റ്റോഗൻ :- സന്തോഷത്തിന്റെ ഖജനാവ് സദാ കൂടെയുണ്ടെങ്കിൽ ബാക്കിയെല്ലാ ഖജനാവുകളും താനേ വന്നു ചേരും.